

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200191
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200191.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Mariána Fečíka a prísediacich sudcov JUDr. Michaely Kajabovej a JUDr. Františka Sedlačka, PhD., LL.M. v disciplinárnej veci vedenej proti Q.. Z.T. L., sudcovi Y. B. B. Ľ., v konaní o návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s ustanovením § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov podanému dňa 29. septembra 2022, na ústnom pojednávaní dňa 23. júna 2023, takto

rozhodol:

Q.. Z. L., narodený XX. V. XXXX, sudca Y. B. B. Ľ., sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

u z n á v a v i n n ý m , ž e

1. ako samosudca Y. B. B. Ľ. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/2/2018, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 20. novembra 2020 (po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku) až do 28. januára 2021 (kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný) čím spôsobil zbytočné prieťahy v konaní;
2. ako samosudca Y. B. B. Ľ. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/137/2019, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 27. októbra 2020 (po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku) až do 6. apríla 2021 (kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný) čím spôsobil zbytočné prieťahy v konaní;
3. ako samosudca Y. B. B. Ľ. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/36/2018, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 25. februára 2021 (po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie uznesenia) až do 10. augusta 2021 (kedy bolo uznesenie vyhotovené a odoslané) čím spôsobil zbytočné prieťahy v konaní;
4. ako samosudca Y. B. B. Ľ. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/16/2018, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 27. novembra 2020 (po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku) až do 30. novembra 2021 (kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný) čím spôsobil zbytočné prieťahy v konaní;
5. ako predseda senátu Y. B. B. Ľ. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 7T/131/2010, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 4.

januára 2020 (po uplynutí predĺženej lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku) až do 17. augusta 2021 (kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný) čím spôsobil zbytočné preťahy v konaní;

6. ako samosudca Y. B. B. L. vo väzobnej trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/160/2019, z nedbanlivosti porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 20. októbra 2020 (po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku) až do 31. marca 2021 (kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný) čím spôsobil zbytočné preťahy v konaní;

t e d a

v bodoch 1 až 6 zavinene porušil povinnosti sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných preťahov, ktoré povinnosti mu vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

č í m s p á c h a l

v bode 1 disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

v bodoch 2 až 6 závažné disciplinárne previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

za to sa mu ukladá:

podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, úhrnné disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu o 50% na obdobie troch mesiacov.

Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je Q.. Z. L. povinný nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh a vyjadrenie disciplinárne obvineného

1. Návrhom zo dňa 28. septembra 2022, ktorý bol Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) doručený dňa 29. septembra 2022 (ďalej len „disciplinárny návrh“), sa minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny navrhovateľ“ alebo „navrhovateľ“) domáhal rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal sudcu Y. B. B.Á. L. Q.. Z. L. (ďalej len „disciplinárne obvinený“) vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z.z.“).

2. Disciplinárny navrhovateľ svoj návrh skutkovo vymedzil tak, že disciplinárne obvinený mal porušiť svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. (povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných preťahov) tým, že:

„ v bode I

- ako samosudca Y. B. B. L. v trestnej veci obžalovanej V. Q., vedenej pod sp. zn. 1T/2/2018, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných preťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“), keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 20.11.2020, t. j. po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku zo dňa 07.10.2020 až do 28.01.2021, kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný stranám v konaní, čím spôsobil preťah v

trvaní viac ako 2 mesiace, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená,

v bode II

- ako samosudca Y. B. B. L. v trestnej veci obžalovanej M. A., vedenej pod sp.zn. 1T/137/2019, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 27.10.2020, t.j. po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku zo dňa 11.09.2020 až do 06.04.2021, kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný stranám v konaní, čím spôsobil prieťah v trvaní takmer 6 mesiacov, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená,

v bode III

- ako samosudca Y. B. B. L. v trestnej veci obžalovaného J. K., vedenej pod sp.zn. 1T/36/2018, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 25.02.2021, t.j. po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie uznesenia zo dňa 13.01.2021 až do 10.08.2021, kedy bolo uznesenie vyhotovené a odoslané stranám v konaní, čím spôsobil prieťah v trvaní takmer 6 mesiacov, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená,

v bode IV

- ako samosudca Y. B. B. L. v trestnej veci obžalovanej K. Š., vedenej pod sp.zn. 1T/16/2018, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 27.11.2020, t.j. po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku zo dňa 14.10.2020 až do 30.11.2021, kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný stranám v konaní, čím spôsobil prieťah v trvaní viac ako 1 rok, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená,

v bode V

- ako predseda senátu Y. B. B. L. v trestnej veci obžalovanej V. H., vedenej pod sp.zn. 7T/131/2010, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 04.01.2020, t.j. po uplynutí predĺženej lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku zo dňa 04.10.2019 až do 17.08.2021, kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný stranám v konaní, čím spôsobil prieťah v trvaní ako 1 rok a 7 mesiacov, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená,

v bode VI

- ako samosudca Y. B. B. L. vo väzobnej trestnej veci obžalovaného Š. B., vedenej pod sp.zn. 1T/160/2019, z nedbanlivosti porušil svoju zákonnú povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ktorá mu vyplýva z ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 20.10.2020, t.j. po uplynutí lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozsudku zo dňa 05.10.2020 až do 31.03.2021, kedy bol rozsudok vyhotovený a odoslaný stranám v konaní, čím spôsobil prieťah v trvaní viac ako 5 mesiacov, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti a dobu trvania porušenia tejto povinnosti bola škodlivosť jeho konania zvýšená, ...".

3. Disciplinárny navrhovateľ navrhol, aby disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov.

4. V úvodnej časti disciplinárneho návrhu disciplinárny navrhovateľ uviedol skutočnosti rozhodné pre posúdenie plynutia lehôt na podanie disciplinárneho návrhu, osobitne, že mu dňa 1. októbra 2021 bolo doručené podanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, v ktorom boli identifikované nedostatky v činnosti niektorých okresných súdov v rámci Slovenskej republiky. Vychádzajúc z tohto podania Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej taktiež „ministerstvo“) listom zo dňa 12. októbra 2021 požiadalo disciplinárne obvineného o zaslanie jeho vyjadrenia, na ktorú žiadosť disciplinárne obvinený napriek urgenciám nereagoval. Ministerstvu bolo až 17. mája 2022 doručené podanie predsedníčky Krajského súdu v Prešove, ktorého prílohou bolo predbežné vyjadrenie disciplinárne obvineného. Doplnené vyjadrenie disciplinárne obvineného bolo ministerstvu doručené 22. júna 2022.

5. Navrhovateľ v ďalšej časti disciplinárneho návrhu označenej ako „Spoločne k bodom I. - VI.“ s odkazom na spisový materiál (priložené fotokópie listín zo spisov) sp.zn. 1T/2/2018, 1T/137/2019, 1T/36/2018, 1T/16/2018, 7T/131/2010 a 1T/160/2016, podrobnejšie odôvodnil kvalifikáciu porušenia povinnosti disciplinárne obvineného vyhotoviť rozsudky resp. uznesenia v predmetných veciach včas ako závažné disciplinárne previnenie. Poukazujúc na judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky (sp.zn. 13Kss/2/2015) a najvyššieho správneho súdu (sp.zn. 31D/9/2021) osobitne zdôraznil (i) okolnosti skutku uvedeného v bode VI disciplinárneho návrhu (konštatujúc, že išlo o väzobnú vec v rámci ktorej disciplinárne obvinený vyhotovil rozsudok „v 10-násobne dlhšej lehote, než akú mu zákon povoľoval“) ako aj (ii) okolnosti skutku uvedeného v bode V disciplinárneho návrhu (zdôrazniac, že hoci sa predmetné konanie začalo ešte v roku 2010, disciplinárne obvinený spôsobil prieťah v konaní tým, že vyhotovil rozsudok vyhlásený po deviatich rokoch trvania trestného konania s omeškaním viac ako jeden rok a sedem mesiacov). Navrhovateľ uviedol, že nezistil také objektívne relevantné skutočnosti, ktoré by disciplinárne obvinenému bránili v predmetných veciach konať plynulo a bez prieťahov. Naopak, upozornil na skutočnosť, že disciplinárne obvinený je predsedom Y. B. B. L. a teda je z titulu svojej funkcie zákonodarcom poverený dohliadať na dodržiavanie zásad sudcovskej etiky, zásad dôstojnosti a plynulosti súdneho konania.

6. Vyjadriac sa k otázke zavinenia navrhovateľ uviedol, že disciplinárne obvinený konal minimálne vo vedomej nebanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na zabezpečovaní práv osôb na riadny výkon súdnej moci, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

7. S odkazom na skôr tvrdené skutočnosti a s poukazom na ustanovenie § 117 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. navrhovateľ odôvodnil navrhovanú výšku disciplinárneho opatrenia v podstatnom tým, že (i) poukázal na dĺžku nečinnosti disciplinárne obvineného; (ii) uviedol, že sankcia za disciplinárne previnenie má pôsobiť nielen represívne ale má plniť aj preventívnu funkciu a teda (iii) že neprichádza do úvahy uloženie disciplinárneho opatrenia v intenciách základnej skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, ale že je žiadúce uloženie prísnejšej sankcie za kvalifikovaný charakter disciplinárneho previnenia. Navrhol preto, aby bolo disciplinárne obvinenému uložené disciplinárne opatrenie tak, ako je uvedené v bode 3 vyššie.

8. Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania z 10. októbra 2022 bolo disciplinárne obvinenému doručené spolu s disciplinárnym návrhom dňa 21. októbra 2022. Disciplinárne obvinený, súc poučený o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k predloženým dôkazom ako aj o práve navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu a práve zvoliť si obhajcu, sa k disciplinárnemu návrhu nevyjadril a najvyššiemu správne mu súdu nedoručil žiadne podanie, v ktorom by na predmetné upovedomenie meritórne reagoval.

II.

Konanie pred disciplinárnym senátom

9. V rámci predbežného šetrenia disciplinárny senát požiadala Y. B. B. L. o zapožičanie osobného spisu disciplinárne obvineného, ktorý osobný spis bol najvyššiemu správne mu súdu doručený dňa 16. júna 2023.

10. Najvyšší správny súd v prvom rade skúmal, či disciplinárny návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že disciplinárny návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje stanovené náležitosti a vo vzťahu ku skutku (skutkom) vymedzenom v skutkovej vete disciplinárneho

návrhu bol podaný v lehote podľa § 14 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) (ďalej taktiež „DSP“).

III.

Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

11. Dňa 13. marca 2023 bolo nariadené vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 24. máj 2023 o 9:30 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenému doručené dňa 22. marca 2023. Disciplinárne obvinený doručil dňa 23. mája 2023 najvyššiemu správne súdu podanie označené ako „Ospravedlnenie neúčasti na ústnom pojednávaní a žiadosť o odročenie“, ktorého prílohou bolo potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti disciplinárne obvineného, na ktorom základe bol pôvodný termín ústneho pojednávania zrušený. Dňa 24. mája 2023 bolo nariadené vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 23. jún 2023 o 10:00 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenému doručené dňa 5. júna 2023, disciplinárnemu navrhovateľovi dňa 24. mája 2023, rovnako tak predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky a predsedovi Y. B. B. L..

12. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo vo vyššie uvedenom termíne. Zúčastnila sa ho zástupkyňa disciplinárneho navrhovateľa (JUDr. Katarína Šimonová, na základe splnomocnenia z 24. marca 2023) a disciplinárne obvinený. Predseda senátu zistil, že neexistujú žiadne právne prekážky riadneho ústneho pojednávania vo veci. Na ústnom pojednávaní disciplinárny navrhovateľ predniesol disciplinárny návrh v zhode s jeho písomným vyhotovením, nad ktorého rámec v podstatnom poukázal na nasledovné: (i) konštantnú judikatúru najvyššieho správneho súdu ako aj Najvyššieho správneho súdu Českej republiky v obdobných veciach (odkazujúc na str. 5 disciplinárneho návrhu); (ii) skutočnosť, že omeškanie s plnením si povinností rádovo v dňoch alebo týždňoch by mohlo byť pochopiteľné, nie však v prípadoch ako to bolo v prípade disciplinárne obvineného; (iii) zdôraznil, že disciplinárne obvinený sedem mesiacov neposkytoval súčinnosť ministerstvu, ktoré ho opakovane vyzývalo či už na vyjadrenie alebo predloženie spisov, k zmene došlo až po intervencii mediátora, ktorým bola predsedníčka Krajského súdu v Prešove. Takýto postup disciplinárne obvineného bránil navrhovateľovi zistiť, o ktorého sudcu išlo, v prípade porušenia povinnosti vyhotoviť rozsudok včas; (iv) uviedol, že disciplinárne obvinenému bolo uložené písomné napomenutie zo strany predsedníčky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1SprO/785/2022 zo 6. októbra 2022; (v) ako novú informáciu navrhovateľ uviedol, že hoci je v kompetencii ministra spravodlivosti disciplinárne obvineného z funkcie predsedu súdu odvolať minister túto kompetenciu veľkoryso nevyužil, čo navrhovateľ považuje za ústretové gesto.

13. Následne sa k disciplinárnemu návrhu vyjadril disciplinárne obvinený. Disciplinárne obvinený v úvode svojho prednesu v podstatnom uviedol, že „... čo sa týka podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, nijako nespochybňujem ani spochybníť nemôžem, že tam uvedené rozhodnutia neboli napísané v zákonom stanovenej lehote. Ako som uviedol v úvode tohto pojednávania, nestotožňujem sa však s právnou kvalifikáciou daných skutkov osobitne, najmä s ich právnou kvalifikáciou podľa odseku 2 § 116 zákona o sudcoch a prísediacich ...“. Disciplinárne obvinený sa vyjadril k tvrdeným skutočnostiam a okolnostiam neposkytovania súčinnosti ministerstvu a následne venoval podstatnú časť svojho prednesu opisu zaťaženia jeho súdneho oddelenia počnúc rokom, kedy začal vykonávať funkciu sudcu. Na podporu svojich tvrdení krátkou cestou doručil súdu nasledovné listiny: (i) opatrenie predsedníčky Y. B. B. L. zo 17. marca 2014; (ii) listinu označenú ako veci C: júl 2010; (iii) zväzok listov formátu A3 rukou označené ako rok 2010 (od 06.2010); (iv) zväzok listov formátu A4 rukou označené ako rok 2012; (v) zväzok listov formátu A4 rukou označené ako rok 2013; (vi) zväzok listov formátu A4 rukou označené ako rok 2014; (vii) zväzok listov formátu A4 rukou označené ako LOCALHOST: PH; (viii) opatrenie predsedníčky Y. B. B. L. z 11. októbra 2019 a (ix) bližšie neoznačenú tabuľku, ktorej v prvom riadku prvého stĺpca je uvedený text „sp.zn.“ a posledný riadok posledného stĺpca sa začína textom „[stav konania]“. Predseda senátu, po vyhotovení kópie uvedených listín, tieto odovzdal poverenej zástupkyňi navrhovateľa, ktorá k ich obsahu uviedla, že „... v súvislosti s listinami, ktoré mi boli krátkou cestou doručené uvádzam, že k týmto sa vyjadrovať nebudem ani teraz ani v budúcnosti a ponechávam na disciplinárnom senáte, ako s týmto dôkazom naloží.“ Disciplinárne obvinený sa vyjadril taktiež ku každej zo šiestich trestných vecí, ktoré boli predmetom disciplinárneho návrhu. V závere svojho prednesu uviedol, že „... chcem povedať len jedno. Myslím si, že všetky tieto skutočnosti treba vyhodnotiť komplexne všetky tieto skutočnosti majú vo svojej podstate (niektoré viac niektoré menej)

vplyv vzhľadom na to sa nestotožňujem s tou právnou kvalifikáciou daného skutku, v každom prípade v konečnom dôsledku rozhodnutie aj o právnej kvalifikácii aj o prípade je v rukách senátu, ja som sa snažil vec odprezentovať vlastne aj z môjho pohľadu ...".

14. Následne disciplinárne obvinený odpovedal na otázky členov senátu, pričom v podstatnom uviedol, že (i) predsedom sudcovskej rady Y. B. B. L. bol v období od 22. novembra 2012 do 31. marca 2020; (ii) členom disciplinárneho senátu bol od mája 2016 do mája 2019, túto funkciu vykonával v Bratislave; (iii) ambíciu stať sa predsedom Y. B. B. L. nemal, nikto ho však do funkcie nenútil; (iv) potrebu prioritizácie v rámci rôznych agend vníma, konkrétne uviedol, že „Áno, napr. v trestných veciach ide o väzobné veci, pozerám sa na to však tak, že nie dovolené niečo odsúvať, ale všetky tie činnosti majú rovnako dôležitý význam.".

15. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkaz v súlade s § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku):

- podanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky adresované ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. septembra 2021 (č. I. 9);
- príloha č. 2 podania generálneho prokurátora Slovenskej republiky adresovaného ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. septembra 2021 (č. I. 12);
- žiadosť ministerstva o zaslanie vyjadrenia adresovaná disciplinárne obvinenému z 12. októbra 2021 (č. I. 14);
- e-mailová správa ministerstva adresovaná disciplinárne obvinenému z 22. decembra 2021 (č. I. 17);
- opakovaná žiadosť ministerstva o zaslanie vyjadrenia adresovaná disciplinárne obvinenému zo 17. januára 2022 (č. I. 18);
- žiadosť ministerstva o zapožičanie spisov adresovaná disciplinárne obvinenému z 13. apríla 2022 (č. I. 20);
- list predsedníčky Krajského súdu Prešov adresovaný ministerstvu z 15. mája 2022 (č. I. 24);
- správa Y. B. B. L. 1SprO/354/2022 adresovaná Krajskému súdu Prešov z 11. mája 2022 (č. I. 26);
- e-mail disciplinárne obvineného adresovaný Krajskému súdu Prešov z 13. mája 2022 (č. I. 29);
- vyjadrenie disciplinárne obvineného adresované ministerstvu z 21. júna 2022 (č. I. 30);
- opatrenie predsedníčky Y. B. B. L. z 10. apríla 2019 (č. I. 56);
- hodnotenie sudcu (disciplinárne obvineného) z 27. januára 2020 (č. I. 66);
- rozhodnutie predsedníčky Krajského súdu v Prešove Spr/533/2022 zo 6. októbra 2022 o uložení písomného napomenutia (č. I. 80);
- ročné štatistické výkazy sudcu až po rok 2022 (posledný št. výkaz č. I. 82).

16. Vo svojej záverečnej reči zástupkyňa disciplinárneho navrhovateľa v podstatnom uviedla, že zotrváva na disciplinárnom návrhu pričom ďalej zdôraznila, že cieľom disciplinárneho konania je taktiež reedukácia ako stíhaného sudcu tak navrhovateľa. Uviedla, že navrhovateľ v žiadnom prípade nevyjadruje dešpekt k práci disciplinárne obvineného, ale svojim návrhom sa ho snaží motivovať k sebareflexii a zmene zaužívaných stereotypov. Účelom konania nie je, podľa navrhovateľa, len trestať.

17. Disciplinárne obvinený právom záverečnej reči v podstatnom uviedol, že zotrváva na svojich prednesoch a vyjadreniach osobitne v tom zmysle, že sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku, tak ako ju predniesol navrhovateľ vo svojom disciplinárnom návrhu. Právo posledného slova disciplinárne obvinený využil, pričom uviedol, že „Hlavne je mi veľmi ľúto, mrzí ma vzniknutá situácia budem sa snažiť napraviť a predchádzať situáciám tohto druhu, hlavne ma mrzí, že k celému tomuto došlo.".

IV.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci

18. Predmetom konania vo veci bol disciplinárny návrh koncipovaný na tom skutkovom základe, že disciplinárne obvinený sa mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia tým, že v šiestich veciach spôsobil zbytočné prieťahy v podobe nevyhotovenia a neodoslania rozsudku resp. uznesenia včas. Podľa navrhovateľa disciplinárne obvinený rozsudky/uznesenie vyhotovil až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s tým, že dĺžka omeškania predstavovala (i) v prípade skutku v bode I viac ako dva mesiace; (ii) v prípade skutku v bode II takmer šesť mesiacov; (iii) v prípade skutku v bode III takmer

šesť mesiacov; (iv) v prípade skutku v bode IV viac ako jeden rok; (v) v prípade skutku v bode V viac ako jeden rok a sedem mesiacov a (vi) v prípade skutku v bode VI viac ako päť mesiacov.

19. Najvyšší správny súd sa v prvom rade zameril na identifikáciu sporných resp. nesporných skutočností v tvrdeniach disciplinárneho navrhovateľa a disciplinárne obvineného. Vychádzajúc z obsahu vyjadrenia disciplinárne obvineného predneseného na pojednávaní konanom dňa 23. júna 2023 dospel najvyšší správny súd k záveru, že medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným nie je sporné (keďže uvedené skutočnosti disciplinárne obvinený žiadnym spôsobom nespochybnil, nepredložil žiaden/akýkoľvek dôkaz, ktorý by k ich spochybneniu viedol a ani svoje vyjadrenia/záverečnú reč v duchu konfrontácie s uvedenými skutočnosťami nekoncepoval) skutkové vymedzenie previnenia (porušenia povinnosti) disciplinárne obvineného tak, ako je toto uvedené v disciplinárnom návrhu. Inými slovami, medzi navrhovateľom a disciplinárne obvineným nebolo sporné (i) kedy a aká povinnosť disciplinárne obvinenému v šiestich označených veciach vznikla (teda kedy mu vznikla povinnosť vyhotoviť/odoslať príslušný rozsudok/uznesenie); (ii) kedy si disciplinárne obvinený túto svoju povinnosť splnil a najmä (iii) že si disciplinárne obvinený uvedenú povinnosť splnil vo všetkých šiestich veciach až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, dĺžka ktorého omeškania rovnako nebola medzi navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporná. Sporným medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným bolo (i) jednak či za danú nečinnosť možno disciplinárne obvinenému, vzhľadom na jeho zaťaženosť, pripísať zavinenie, a teda túto nečinnosť považovať za disciplinárne previnenie, (ii) a v prípade, že áno, či má takéto porušenie charakter disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. alebo či ho možno kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z..

20. Pri posudzovaní zavinenia disciplinárne obvineného resp. pri posudzovaní povinností disciplinárne obvineného ako zákonného sudcu (či už ako samosudcu alebo ako predsedu senátu) vo vyššie označených konaniach najvyšší správny súd vychádzal zo základného normatívneho rámca daného ustanoveniami (i) § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. („Sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov“); (ii) § 34 ods. 3 prvá veta zákona č. 385/2000 Z.z. („Sudca má právo na pridelenie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohol prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov.“); (iii) § 2 ods. 7 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“ alebo „TP“) („Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.“) (iv) § 172 ods. 3 TP („Rozsudok treba písomne vyhotoviť vo väzobných veciach najneskôr do 10 pracovných dní, v ostatných veciach do 30 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia; ak ho zo závažných dôvodov nemožno v tejto lehote vyhotoviť, predseda súdu môže povoliť dlhšiu lehotu, najviac však dvojnásobok uvedených lehôt; o tomto súd upovedomí strany.“) ako aj čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky („Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“).

21. Predtým, ako najvyšší správny súd posúdil prieťahy v konkrétnych konaniach, ustálil východiská, ktorými sa riadil. Hodnotenie nečinnosti sudcu je závislé na mnohých individuálnych okolnostiach ako je napr. celkové množstvo nevybavených vecí sudcu ovplyvňujúce jeho schopnosť a možnosť s vecami priebežne a bez prieťahov pracovať, pracovné zázemie a podmienky včítane organizácie práce podľa rozvrhu práce, druhu a zložitosti agendy, rozhodovací stupeň, správanie účastníkov konania, význam vecí a pod. Pri hodnotení nečinnosti sudcu (disciplinárne obvineného) najvyšší správny súd vychádzal taktiež zo skoršej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov (pozri napríklad rozhodnutie 6Ds/2/2019 z 31. júla 2020) v zmysle ktorej (i) činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nie je možné požadovať, aby sa trvalo pracovne prepínal, vystavoval sa nezávládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo potlačoval svoj súkromný život; (ii) nie je úlohou disciplinárneho konania postihovať sudcov, ktorí na hranici svojich pracovných možností a schopností (prihliadajúc pri tom i na osobnostné špecifiká a vybavenie sudcu, ale aj súkromie) vybavujú dostatočný počet vecí v požadovanej kvalite, ak im zo strany orgánov zodpovedných za zabezpečenie dostatočných pracovných podmienok pre výkon funkcie sudcu nie je poskytnuté vhodné vybavenie a pracovné prostredie, najmä nadmerným a neprímeraným zaťažením, počtom pridelených vecí, ak za túto disproporciu medzi orgánmi správy súdov a sudcom má zodpovedať len a výlučne sudca nestíhajúci nadmerné množstvo práce.

22. Na druhej strane najvyšší správny súd pri hodnotení nečinnosti sudcu (disciplinárne obvineného) vychádzal taktiež zo základného všeobecného východiska týkajúceho sa riadneho plnenia si povinnosti sudcu vo vzťahu k prioritizácii vecí v jeho súdnom oddelení, ktoré najvyšší správny súd artikuloval napr. v rozhodnutí sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022, podľa ktorého „Ako všeobecné východisko považoval disciplinárny senát povinnosť sudcu prednostne konať najmä (i) vo veciach, v ktorých zákon stanovil presnú lehotu, (ii) vo veciach týkajúcich sa maloletých detí a tiež (iii) vo veciach, na ktorých ukončení je vyšší verejný záujem napr. z dôvodu dĺžky konania a intenzívneho zásahu do práv účastníkov. Konečné rozhodnutie sudcu o tom, aké úkony a v akých veciach bude vybavovať najskôr, je tak výsledkom váženia všetkých týchto kritérií. Práve okolnosť, či sudca má alebo nemá v určitom konkrétnom období pridelené tieto tzv. prednostné veci, predstavuje okolnosti vo vyššie uvedenom zmysle, ktoré sú podstatné pre posúdenie jeho nečinnosti v určitej veci ako konania v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona. Ak mu takéto povinnosti bránili v konaní v určitej veci do tej miery, že v nej s ohľadom na svoj pracovný čas (§ 39 zákona o sudcoch) alebo hranice pracovného nasadenia, ktoré od sudcu možno vyžadovať, konať nemohol, potom nebol povinný v tejto veci konať „s ohľadom na okolnosti“ podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona a takéto jeho nekonanie nemožno považovať za disciplinárneprávné relevantné konanie. Takýmto nekonaním tak sudca neporuší svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, takže ním nespácha ani disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch.“.

23. V neposlednom rade, v súvislosti s prístupom k posúdeniu subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia sudcu za prietahy v konaní poukazuje disciplinárny senát na rozhodnutie najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/9/2021 zo dňa 3. mája 2022, podľa ktorého „Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona (v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.) sa konaním rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu sa sústredila na posúdenie otázky, čím ma byť založená povinnosť konať, a napospol dospela k záveru, že má ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp.zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp.zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Trestnoprávne (a aj disciplinárneprávné) relevantné môže byť nekonanie len za predpokladu, že existuje aspoň vo všeobecnosti takáto povinnosť, ktorá zaťažuje aj páchatela. Judikatúra sa však podrobnejšie nezaoberala výkladom pojmov „podľa okolností a svojich pomerov“. Tieto pojmy sú pojmami, ktoré individualizujú rozsah a obsah povinnosti, aká zaťažuje konkrétneho páchatela v konkrétnej situácii. Inak povedané, aby sa nekonanie stalo konaním v zmysle § 122 ods. 12 Tr. zák., je nevyhnutné, aby sa páchatel, ktorý vo všeobecnosti má určitú povinnosť, ocitol v takých konkrétnych okolnostiach, že na základe tejto povinnosti musí niečo konkrétne vykonať na ochranu záujmu chráneného príslušným trestným alebo disciplinárnym predpisom. (...) Osobitnú podmnožinu problematiky, či nekonanie predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti konať na ochranu príslušnému chráneného záujmu, predstavujú situácie, v ktorých by konajúci mal mať viacero takýchto konkrétnych povinností súčasne, avšak nemôže takto konať, pretože to z rôznych dôvodov nie je možné. Doktrína v tejto súvislosti hovorí o tzv. kolízii povinností, o ktorú ide, ak by konajúci mal súčasne splniť aspoň dve povinnosti, ale môže splniť len jednu z nich za cenu toho, že druhú nespĺní [porov. napr. Erb, V., Schäfer, J. (eds.): Münchener Kommentar zum StGB. 4. vydanie, 2020, marg. č. 251 a nasl.]“.

24. Aplikujúc tieto východiská pristúpil najvyšší správny súd k posúdeniu plnenia si povinností (viď základný normatívny rámec sumarizovaný vyššie) disciplinárne obvineného v konaniach označených disciplinárnym navrhovateľom a to v kontexte ním tvrdených skutočností. Najvyšší správny súd v prvom rade konštatuje, že povinnosť sudcu konať, teda povinnosť disciplinárne obvineného vyhotoviť rozsudky v šiestich konaniach bližšie špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, explicitne vyplýva priamo zo zákona, konkrétne z ustanovenia § 172 ods. 3 Trestného poriadku. Prednosť resp. priorita tejto činnosti v porovnaní s bežnou rozhodovacou praxou rovnako vyplýva z tohto ustanovenia, ukladajúceho súdu povinnosť rozsudok vyhotoviť v lehote, ktorá je jednak relatívne krátka (napr. v porovnaní s dĺžkou konania - pokiaľ by disciplinárny senát porovnával tzv. prietahy v samotnom konaní spočívajúce v nerozhodnutí veci) a zároveň ju možno predĺžiť len zo závažných dôvodov, po tom, ako to povolí predseda súdu najviac však na dvojnásobok (teda vo väzobných veciach 20 pracovných dní a v „bežných“ trestných veciach 60 pracovných dní). Najvyšší správny súd v tomto kontexte opätovne poukazuje na fakt, že v prejednávannej disciplinárnej veci išlo o šesť skutkov s porušením povinnosti vyhotoviť rozsudok s omeškaním (i) viac ako 2 mesiace; (ii) takmer 6 mesiacov; (iii) takmer 6 mesiacov; (iv) viac ako 12 mesiacov; (v) viac ako 19 mesiacov a (vi) viac ako 5 mesiacov.

25. Disciplinárny senát dospel k záveru, že (i) disciplinárne obvinený porušil vo všetkých šiestich prípadoch svoju povinnosť vyhotoviť rozsudky, ktorá povinnosť explicitne vyplýva z ustanovenia § 172 ods. 3 Trestného poriadku; (ii) predmetná povinnosť je (aj s odkazom na skoršiu judikatúru najvyššieho správneho súdu ale primárne s odkazom na dikciu ustanovenia § 172 ods. 3 Trestného poriadku) povinnosťou prioritnou a teda disciplinárne obvinený mal a mohol vyhotovenie predmetných rozsudkov (aj v prípade kolízie s inými povinnosťami) uprednostniť a túto svoju povinnosť si prednostne splniť; (iii) dĺžka jednotlivých prietahov (omeškania disciplinárne obvineného s vyhotovením/odoslaním rozsudkov) v daných veciach rádovalo predstavovala násobky lehôt určených zákonodarcom.

26. Disciplinárny senát následne posudzoval skutočnosti uvádzané v disciplinárnom návrhu optikou pojmového vymedzenia zložiek disciplinárneho previnenia podľa § 115a zákona č. 385/2000 Z.z.. Podľa § 115a ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z., na zodpovednosť za disciplinárne previnenie stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanovuje, že je potrebné úmyselné zavinenie. Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., nedbanlivosťou sa na účely tohto zákona rozumie také konanie sudcu, kedy vedel alebo vedieť mal, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Zákonodarcu nepripúšťa disciplinárnu zodpovednosť za nevedomú nedbanlivosť ako druh zavinenia pri disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Disciplinárny senát pri posudzovaní, či sa disciplinárne obvinený dopustil zavineného porušenia povinnosti sudcu, uvedenej v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., zohľadnil skutočnosť, že disciplinárne obvinený je predsedom Okresného súdu B. C. (ktorému je z titulu jeho funkcie zverená právomoc rozhodovať o predĺžení lehoty podľa § 172 ods. 3 TP) a teda je osobou, ktorej dôsledná znalosť nielen znenia ale najmä významu predmetného ustanovenia, musí byť vlastná. Nutnú znalosť potreby včasného vyhotovovania rozsudkov zo strany disciplinárne obvineného disciplinárny senát predpokladal taktiež vychádzajúc zo skutočnosti, že disciplinárne obvinený bol predsedníčkou Okresného súdu B. C. dňa 30. januára 2015 napomenutý práve za nevyhotovovanie rozhodnutí v zákonných lehotách. Rovnako tak disciplinárny senát zohľadnil skutočnosť, že disciplinárne obvinený je dlhoročným sudcom a zároveň bol členom resp. predsedom disciplinárneho senátu.

27. Zhrňujúc vyššie uvedené disciplinárny senát uzavrel, že disciplinárne obvinený vo veciach, ktoré boli predmetom disciplinárneho návrhu, svojim zavinením spôsobil prietahy v konaní, keď (v konečnom dôsledku) nesprávne pristúpil k vyhodnoteniu kolízie povinností. Týmto svojim konaním porušil povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. vo forme vedomej nedbanlivosti, keď vedel (viď predchádzajúci bod), že môže spôsobom uvedeným v zákone č. 385/2000 Z.z. porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

28. Najvyšší správny súd sa v tejto súvislosti zaoberal aj tvrdeniami disciplinárne obvineného (vyplývajúcimi z jeho rozsiahleho prednesu na ústnom pojednávaní konanom 23. júna 2023) naznačujúcimi neúmernú až extrémnu zaťaženosť jeho súdneho oddelenia, potenciálne mu brániacu plniť si riadne a včas povinnosti sudcu. V prvom rade však najvyšší správny súd zdôrazňuje (s odkazom na vyššie uvedené), že povinnosť sudcu vyhotoviť rozsudky v lehote podľa § 172 ods. 3 TP je povinnosťou prioritnou a teda aj prípadná enormná zaťaženosť súdneho oddelenia sudcu zo zodpovednosti za nesprávnu organizáciu práce (spočívajúcu v neprioritizácii vecí) nevyvíruje. Bez ohľadu na túto skutočnosť sa najvyšší správny súd zaoberal aj ročnými štatistickými výkazmi disciplinárne obvineného, osobitne tým, ktorý sa vzťahoval na obdobie, v ktorom došlo k porušeniu povinností zo strany disciplinárne obvineného. Podľa disciplinárneho návrhu spôsobil disciplinárne obvinený v označených konaniach prietahy v nasledovných obdobiach: (i) v prípade skutku v bode I v období od 20. novembra 2020 do 28. januára 2021; (ii) v prípade skutku v bode II v období od 27. októbra 2020 do 6. apríla 2021; (iii) v prípade skutku v bode III v období od 25. februára 2021 do 10. augusta 2021; (iv) v prípade skutku v bode IV v období od 27. novembra 2020 do 30. novembra 2021; (v) v prípade skutku v bode V v období od 4. januára 2020 do 17. augusta 2021 a (vi) v prípade skutku v bode VI v období od 20. októbra 2020 do 31. marca 2021. Disciplinárny senát preto preskúmal štatistické výkazy disciplinárne obvineného sudcu za roky 2020 a 2021, pričom za relevantné považoval nasledovné skutočnosti: (i) v roku 2020 bolo disciplinárne obvinenému pridelených 494 vecí [z toho 357 vecí registra E (Er a Ed)] a -3 vecí bolo prerozdelených; disciplinárne obvinený rozhodol celkovo v 493 veciach (z toho 342 vecí registra E) pričom procesne rozhodol celkovo v 288 veciach a meritórne v 205 veciach (z toho 100 vecí bolo registra T); (ii) od 1. apríla 2020 mal disciplinárne obvinený znížený nápad vecí o 50% v registri T z dôvodu začatia výkonu funkcie predsedu súdu; (iii) v roku 2021 bolo

disciplinárne obvinenému pridelených 128 vecí [čo je takmer štvornásobne menej ako v roku 2020] a -3 vecí bolo prerozdelených; disciplinárne obvinený rozhodol celkovo v 152 veciach pričom meritórne rozhodol v 95 veciach (z toho 81 vecí bolo registra T); (iv) obdobne ako v predchádzajúcom roku mal disciplinárne obvinený aj v roku 2021 znížený nápad vecí v registri T z dôvodu výkonu funkcie predsedu súdu. Skutočnosti uvedené v tomto bode vyššie vyhodnotil najvyšší správny súd tak, že zaťaženie súdneho oddelenia disciplinárne obvineného (ktoré bolo ovplyvnené jednak zníženým nápadom, jednak medziročným takmer štvornásobným poklesom počtu pridelených vecí) rozhodne nevykazovalo znaky takej preťaženia, ktorá by bola spôsobilá vyvinúť (alebo aspoň mať relevantný vplyv na posudzovanie zavinenia) sudcu z porušenia jeho povinnosti vyhotovovať rozsudky včas, toľž nie s tak výrazným sklzom, ako sa tomu stalo v prípadoch označených v disciplinárnom návrhu.

29. Potom, čo disciplinárny senát ustálil skutkový stav (ktorý bol ostatne nesporný), konštatoval porušenie povinnosti disciplinárne obvineného sudcu a vysporiadal sa s otázkou zavinenia, pristúpil disciplinárny senát k posudzovaniu kvalifikácie disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 resp. podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z.. Podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. „Závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.“. Disciplinárny senát sa teda zameril na identifikáciu možnej zvýšenej škodlivosti disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineného, pričom detekoval nasledovné elementy, ktoré zvýšenú škodlivosť porušenia povinnosti sudcu podľa názoru disciplinárneho senátu spôsobujú: (i) povaha porušenej povinnosti - povinnosť vyhotoviť rozsudok v trestných veciach je striktno lehotovaná (lehota je krátka, predĺžená môže byť výnimočne, so súhlasom predsedu súdu aj to však maximálne na dvojnásobok); (ii) celkom zrejmej prioritou vecí (vyhotovenie rozsudkov v trestných veciach), ktorú však disciplinárne obvinený poznačil prietahom; (iii) prirážajúca okolnosť spočívajúca v tom, že porušenie predmetnej povinnosti zo strany disciplinárne obvineného nebolo ojedinelé, naopak išlo o šesť prípadov, na ktoré sa disciplinárny návrh vzťahoval; (iv) prirážajúca okolnosť spočívajúca v dĺžke nečinnosti, ktorá v jednom prípade dokonca presiahla jeden a pol roka, pričom v danej veci išlo o konanie, ktoré sa začalo ešte v roku 2010, bolo rozhodnuté po 9 rokoch a následne bol rozsudok vyhotovený po ďalšom roku a siedmych mesiacoch; (v) prirážajúca okolnosť spočívajúca v dĺžke nečinnosti, ktorá v jednom prípade, v ktorom išlo o väzobne stíhanú osobu, predstavovala päť mesiacov v porovnaní s desiatimi pracovnými dňami podľa § 172 ods. 3 TP; (vi) prirážajúca okolnosť spočívajúca v tom, že disciplinárne obvinený je predseda súdu teda osoba, ktorej zákon (ustanovenie § 172 ods. 3 Trestného poriadku) zveril kompetenciu posudzovať resp. bdiť nad včasnosťou vyhotovovania rozsudkov v trestných veciach; a (vii) prirážajúca okolnosť spočívajúca v tom, že disciplinárne obvinenému bolo rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. Spr 533/22 zo 6. októbra 2022 uložené písomné napomenutie. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v tomto bode vyššie preto disciplinárny senát kvalifikoval disciplinárne previnenie vo vzťahu k bodom 2 až 6 disciplinárneho návrhu ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z.. Čo sa týka skutku uvedeného v bode 1 disciplinárneho návrhu, tento disciplinárny senát kvalifikoval vzhľadom k dĺžke prietahu (dva mesiace) ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z..

V.

Disciplinárne opatrenie

30. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že sa disciplinárne obvinený dopustil jednak disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z., jednak závažných disciplinárnych previnení podľa § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. Pri rozhodovaní o sankcii prihliadal najvyšší správny súd najmä na ustanovenie § 117 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého „Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.“.

31. Najvyšší správny súd konštatuje, že disciplinárne obvinený svojím zavinením spôsobil v piatich prípadoch výrazné prietahy, ktoré porušenie disciplinárny senát kvalifikoval v podstatnom ako závažné disciplinárne previnenie. Podľa § 117 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. „Za závažné disciplinárne previnenie disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: a) preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa, b) zníženie funkčného platu o 50% až 70% na obdobie troch mesiacov až jedného roka, c) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal

zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírástkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.". Keďže opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. a/ a c/ zákona č. 385/2000 Z.z. je na prejednávanej vec neaplikovateľné, pristúpil najvyšší správny súd k uloženiu sankcie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z.. Pri určení jej výšky, ktorú disciplinárny senát stanovil v jej najnižšej možnej úrovni, zohľadnil najvyšší správny súd najmä skutočnosť, že samotná kvalifikácia disciplinárnych previnení disciplinárne obvineného (ako závažných disciplinárnych previnení) už zohľadnila všetky tie prirážajúce okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na výšku sankcie. Rovnako tak disciplinárny senát pri ukladaní sankcie (úhrnného disciplinárneho opatrenia, aplikujúc ustanovenie § 41 ods. Trestného zákona) zohľadňoval jednak represívnu jednak preventívnu funkciu ukladaného trestu, ktorého cieľom, v konečnom dôsledku, nemá byť disciplinárne stíhaného sudcu znechutiť ale naopak primäť ho k riadnemu plneniu si povinností.

32. Na základe týchto skutočností najvyšší správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že disciplinárne obvinenému (ktorého uznal za vinného), uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.